

Į klausimus atsako mokytojai, įvertinti nominacijomis

Atsidavimas savo darbui ir meilė mokiniams, novatoriškų idėjų įgyvendinimas, optimizmo skleidimas bei skatinimas siekti tikslų šešioms gimnazijos mokytojams šiemet pelnė nominacijas. Kaip jaučiasi mokytojai, mokinių įvertinti, pripažinti?

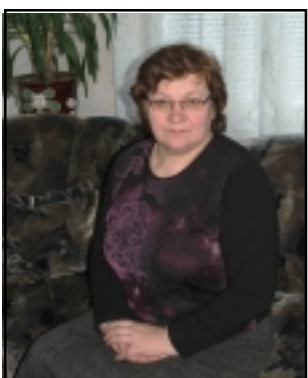
1. Kaip jaučiatės gavęs (-usi) šią nominaciją?
2. Kaip manote, kodėl būtent jus išrinko?
3. Ar tikėjotės gauti apdovanojimą kurioje nors kategorijoje?

Nesitikėjo

Lietuvių kalbos mokytojai Dainorai Biliūnaitei teko „Mokytojos novatorės“ nominacija.

1. Jaučiuosi pamaloninta (mokytoja šypsosi).
2. Tikrai nežinau. Reikėtų vaikų klausti, kurie taip nusprendė.
3. Išvis nesitikėjau, kad būsiu apdovanota.

Džiaugiasi

Matematikos mokytoja Laima Dijokienė mokinių pripažinta „Deimančių ieškotoja“.

1. Labai džiaugiuosi. Noriu padėkoti mokiniams už įvertinimą, nes mokytojui labai svarbus vaikų pripažinimas.
2. Matyt, praveriu duris į matematikos pasaulį. Stengiuosi sudominti, skatinu siekti tikslų, pasinaudoti galimybe pasireikšti.
3. Ne. Bet buvo įdomu sužinoti.

Nustebusi

Pradinių klasių mokytojoms Jolantai Kondrašovienei ir Gitanai Šuminienei šiemet teko „Geležinės kantrybės“ nominacijos.

1. Iš pradžių buvau nustebusi, bet paskui pamąčiau ir supratau, kad ši nominacija man tinka. Dirbant su pradinukais tikrai reikia daug geležinės kantrybės.
2. Gal dėlto, kad savo vaikučius jau užauginame iki ketvirtokų. Na, bet kaip ten bebūtų, manau, visi mokytojai verti tokios nominacijos.
3. Ne, visai nesitikėjau.

Verta

1. Dirbant tokį darbą tikrai reikia geležinės kantrybės, todėl gal ir esu verta šios nominacijos.
2. Manau, visi mokytojai turėtų gauti šią nominaciją. Gal dėl to, kad dirbti su vaikais reikia daug kantrybės.
3. Išvis nesitikėjau, bet džiaugiuosi.

Tikėjosi

Kūno kultūros mokytojui Vidui Čekui atiteko „Metų optimisto“ nominacija.

1. Labai vertinu šią nominaciją. Šiais laikais reikia būti optimistu.
2. Dirbu su jaunimu, per varžybas stengiuosi įkvėpti optimizmo, raginu neprarasti vilties, net jei ir nesiseka, dar ir pats vis pasportuoju.
3. Būtent „optimisto“ nominacijos nesitikėjau, bet apskritai tikėjauosi ją gauti.

Kalbino Mamerta
RALYTĖ (4gA kl.)
Sigitos Šutaitės nuotr.

Dėkingas

Fizikos mokytojas Rimantas Damaška buvo nominuotas ne tik kaip „Šmaikščiausias mokytojas“, bet išrinktas ir 2009 „Metų mokytoju“.

- Kaip jaučiatės tapęs „Metų mokytoju“?
Puikiai.
Jūs gavote ir „Šmaikščiausio mokytojo“ nominaciją. Ar save tokiu laikote?
Ne.

Kalėdų belaukiant

Kalėdų laukimo šviesmety kiekvienas iš mūsų tikimės stebuklo: nepaprasto, ypatingo, šviesaus...

Nuoširdžiai sveikinu visą gimnazijos bendruomenę artėjančių švenčių proga. Tegu jose telpa daug tauraus susikauptimo ir tylaus pasikalbėjimo su savimi.

Išmintis telydi Jūsų sprendimus, sėkmė – darbus, geranoriškumas – žmones, esančius šalia.

Džiaugsmo, vilties ir gerų darbų žmonėms!

Linkiu, kad mes 2010-aisiais visi būtume arčiau ir girdėtume vienas kitą...

Gintautas KUZMA
Gimnazijos direktorius

Goda ŽUKAUSKAITĖ (5 b klasė)

Žiemos vaivorykštė

Prašvito saulutė linksma ir šviesi,
Pabiro blizgučiai lyg perlai balti.
Sutvisko sniegely tiek daug margumos,
Vaivorykštė žiemai suteikia spalvos.

Cukruotos pusnelės į kalvas panašios,
Eglutės jau ruošias keliaut pas vaikus.
Rogutėm nuo kalno vaikučiai jau leidžias,
Diena juk išaušo, linksmybių dar bus.

jant Šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų šventėms. Šių švenčių proga visus skaitytojus sveikina gimnazijos jaunieji žurnalistai ir linki, kad Jūsų širdis užpildytų laimė, šiluma, meilė, gerumas. Tegu Jūsų mintis bei dvasią aplanko kūrybiniai įkvėpimai.

Taip pat raginame visus moksleivius aktyviau prisidėti prie mūsų laikraščio įvairinimo. Papildykite jį savo straipsneliu, eilėraščiu, o gal net ir savo skyreliu.

Jaunujų žurnalistų vardu
Valda MAKUSKAITĖ

Mieli skaitytojai,

Jūsų rankose dar vienas laikraščio „45 minutės“ numeris, išleistas artė-

Tai gal save laikote geru mokytoju?

Ne, nelaikau savęs geru mokytoju.

Kodėl?

Nes yra geresnių.

Taip pat gavote padėką už suorganizuotą Kovo 11-tosios minėjimą gimnazijoje. Kaip kilo idėja surengti šią šventę?

Direktorius man buvo skyres vesti „Jaunujų šaulių“ būrelį. O aš, žmogus sąžiningas, nenorėjau dirbti atmestinais. Todėl visą darbą sukonzcentravau į porą renginukų: pirmasis - jūsų minėta Kovo 11-tosios šventė, antrasis - pažintinis žygis po Zarasų rajoną.

Tai kaip ten su Kovo 11-tąja?

Svarbiausias Kovo 11-tosios šventės tikslas buvo įtraukti kuo daugiau vaikų, kad ta šventė nebūtų tik patiems geriausiems vaikams ir keliems mokytojams.

Ir kaip jums pasisekė?

Manau, man labai pasisekė.

Iš ko sprendžiate?

Buvo pilna salė ir visi reiškė pasitenkinimą. Aišku, tai nebuvo ideali šventė, bet, manau, tokia šventė ir turėtų būti, kad būtų įtraukiama kuo daugiau vaikų. Svarbu ne tik kaip jis mokosi, elgiasi, bet jei nori dalyvauti, turi būti priimtas.

Ar vaikai per jūsų pamokas drausmingi?

Drausmingi. Ką, jie kvaili gal, kad rėkt pradėtų? O jeigu rimtai, tai jei vaikas turi darbo, kažkuo užimtas tai jis ir bus drausmingas. O jeigu mokytojas susodina vaikus ir bando juos išlaikyti 45 minutes sėdinčius ir žiūrinčius į vieną tašką, niekaip, niekam nepavyks. Nerasit tokio mokytojo.

Ar lengva sudominti fizikos mokslu?

Žinoma, lengva, nes tai yra mokslas apie žmogų, gamtą, visuomenę, praktiškai (Nukelta į 2 psl.)

Vilius Andriuškevičius apdovanojimą įteikia Akvilei Semionovaitėi. Sigitos Šutaitės nuotr.

Kviečia susimąstyti

Gimnazijos mokinių prezidentas Vilius Andriuškevičius surengė akciją „Būkim draugai.“ Vaikai su dideliu noru kūrė rašinėlius, piešė piešinius apie draugus.

„Tegul skleidžiasi meilė, gerumas, draugystė. Juk taip nesunku būti draugu. Kiekvienas galime pasiūlyti kitam savo pagalbą, ištiesti ranką, išstarti nuoširdų žodį, paguosti, padovanoti šypseną. Palikime pyktį, blogą nuotaiką ir į gimnaziją atsineškim draugystę. Tegul širdyje nebelieka abejingumo, pykčio, blogų ketinimų. Padarykime kiekvienas po gerą darbą ir nė nepajusime, kiek daug atsiras norinčių atsilyginti tuo pačiu – padėti mums“, – atidarydamas parodą kalbėjo gimnazijos mokinių prezidentas Vilius Andriuškevičius.

Ši paroda, atidaryta minint žymaus kalbininko Kazimiero Būgos 130-ąsias metines, labai pagyvino gimnazijos aplinką. Neįmanoma praeiti neatkreipus dėmesio į spalvingus vaikų piešinius. Kaskart žvelgiant į mokinių darbus, rodos, atrandi vis kažką naujo. O paskaičius rašinėlius praskaidrėja nuotaika. „Tikras draugas yra pats geriausias ir supratingiausias klausytojas. Jam nerūpi, kad tu kitoks. Jis niekada neišduos, nesistengs įskaudinti. Bus ištikimas, nuoširdus, nelaimėje ištikus paduos pagalbą, nesijuoks, nesmerks, neniekins. Draugas – tai tavo antrasis aš“, – rašo Goda Amirjan.

Štai dar viena ištrauka: „Draugų niekada nesirinkau, jie ir nėra išsirenkami. Jie atsiranda šalia patys. Pamiršti galima blogą sapną, o tikro draugo ar draugės niekada! Sunkiomis situacijomis visada prisimename žmones, kurie verti pasitikėjimo, supranta tave ir žino, kaip padėti. O draugystė – graži dovana, kurią suteikia gyvenimas“, – mano aštuntokė Erika Zadavičiūtė.

Darbelių buvo daug. Vertinimo komisijai nebuvo lengva išrinkti pačius geriausius. Rašinių autoriai aštuntokai – Eimantas Semionovas, Erika Zadavičiūtė bei Roberta Biveinytė, o piešinių – Gabija Likauskaitė (6 kl.), Digna Kundavičiūtė (4 kl.), Akvilė Semionovaitė (1 kl.) bei Dovydas Alaunė (6 kl.) apdovanoti užrašų knygutėmis ir rašikliais.

Erika KUZMAITĖ (4gA)

Dėkingas

(Atkelta iš 1 psl.)

- mokslas apie viską.

Bet ar nėra sunku viską paaiškinti tiems, kurie tik pradeda mokytis fiziką (tai būtų 7-tokai)?

Aišku, kad ne. Kuo mažesnis vaikas, tuo lengviau jį apgauti.

Ir kaip tuos vaikus apgaudinėti reikia?

Pasakas sekti.

O vėliau, juk vaikai auga, kaip vėliau apgaunat?

O vėliau irgi pasakas seku, tik tos pasakos vis sudėtingėja ir sudėtingėja. Įvedi naujus personažus, tokius kaip velnias, drakonas, ragana (nusijuokia).

Kaip vaikams sekasi fizikos mokslas?

Gerai jiems sekasi. Nereikia žiūrėti vien į pažymius. Nesvarbu, ar vaikas gavo geresnį ar prastesnį pažymį,

Stilinga, sumani ir gera

Šiomet mūsų gimnazijoje gausu jubiliejų. Sukaktį švenčia matematikos mokytoja Danutė Janušienė. Ji mūsų gimnazijoje jau 12 metų. Teko dirbti darbo biržoje ir auklėtoja vaikų darželyje. Tačiau ši ikimokyklinė įstaiga buvo uždaryta ir teko sugrįžti į mokyklą.

Kaip žinome, mokytoja D. Janušienė ir mūsų mokyklos direktorius G. Kuzma mokėsi ne tik toje pačioje Antalieptės mokykloje, toje pačioje klasėje, bet kartu įstojo į Vilniaus pedagoginį universitetą, pasirinko matematikos specialybę ir dabar sėkmingai dirba jo vadovaujamoje gimnazijoje.

Mokytoja yra išleidusi pusantros auklėtinių laidos. Vienus keletą metų pati auklėjusi, o kiti atiteko tik 12-oje klasėje. Sako, mylėjusi abi laidas, kartais net tenka pagaltoti, kuris mokyns iš kurios laidos, nes jie buvo pamatinukai. Susitikusi su buvusiais auklėtiniais – pabendrauja. Pirmieji dar tik šiemet baigia studijas

universitetuose, nemaža dalis jų jau dirba.

Paklausus, ko mokytoja palinkėtų norinčiam tapti matematikos mokytoju, atsako, jog pirmiausia gerai pagaltoti, ar tikrai to nori. Mokytojo dar-

tematika ne visus pavyksta. Dirbti tenka daug, niekas nemato ir neskaičiuoja, kiek valandų tenka praleisti palinkus prieš šamvinių, ruošiantis pamokoms ar įvairiems renginiams. Tokia jau mokyto-

kontroliniai darbai, prizinės vietos olimpiadose, gerai išlaikyti egzaminai ir išstarti padėkos žodžiai.

Pakalbinau ir šeštokus, dabartinius mokytojos auklėtinius. Štai ką apie savo auklėtoją sako jos auklėtiniai:

Greta: „Visada gerai atrodo. Puikiai išmoko ir kai reikia padeda.“

Indrė: „Gražiai šypsoji ir jaunai atrodo. Yra rūpestinga ir gera.“

Brigita: „Graži, gerai išaiškina matematiką.“

Darius: „Gera, rūpestinga.“

Gabija: „Stilinga, protinga, linksma ir supratinga.“

Tomas: „Gerai dirba, padeda mokiniams. Graži, stilingai rengiasi. Veža į ekskursijas.“

Sveikiname Danutę Janušienę gražaus jubiliejaus proga, linkime sveikatos ir išlikti tokia jauna, rūpestinga, gera auklėtoja ir visų mylima mokytoja.

Domantė
SLAPŠINSKAITĖ
(1gB kl.)

Mokytoja Danutė Janušienė.

Nuotrauka iš mokytojos asmeninio albumo.

bas sunkus, o ypač matematiko. Ir sudominti ma-

jų dalia. Tačiau viską atperka puikiai parašyti

Valgyklos vedėja Vanda Guogienė. Kristinos Igliaukaitės nuotr.

Į valgyklą kviečia kvapai

Skaniais ir nebrangiais maisto patiekalais tarp mokinių pagarsėjusi mūsų gimnazijos valgykla.

Čia dėl įvairaus meniu ateina ne tik moksleiviai, bet ir kiti mokyklos darbuotojai.

Patiekalus savo nuožiūra išsirenka pati vedėja Vanda Guogienė iš specialiai mokykloms skirtų receptūrų knygu, aišku, atsižvelgdama į turimus maisto produktus. Paklausus, kuri patiekalą rekomenduotų valgyti kaip sveiką maistą, vedėja atsako: „Kiekvienas patiekalas yra naudingas. Ypač reikia valgyti vaisius ir daržoves. Iš daržovių gaminamos salotos ir mišrainės, kurios yra skanios ir perkamos moksleivių. Pati darbuotoja nėra išranki maistui ir valgo visus patiekalus, bet vienas iš mėgstamiausių yra vištiena vengriškai.“

Nelengva visą dieną būti „ant kojų“. Kartais pasitaiko tokių situacijų, kurios tikrai piktina valgyklos darbuotojas: išlepe moksleiviai, pavalgę nenusineša indų. Valgykloje maistas parduodamas už pinigus ir už talonėlius. Vedėja sako, jog pasitaiko ir nesąžiningų, kurie bando pasinaudoti kito talonėliu. Žinoma, toks elgesys netoleruojamas. Skaudu, kad ir šiais laikais pasitaiko mokinių, kurie gauna nemokamą maitinimą, bet negerbia maisto. Blogai, kad geri produktai išmetami į šiukšliadėžes.

Daugeliui valgyklos asocijuojasi su aliuminiais šaukštais ir blogai įrengta ventiliacija. Mūsų gimnazijos valgykloje vyrauja šviesios spalvos, gėlių vazonai, tvarkinga ir šilta aplinka bei visus viliojantys kvapai.

Olita ŠILEIKYTĖ (4gA kl.)

svarbiausia tai, kad vaikui kažkas išlieka atminty, kažko išmoksta. Galbūt kažką darydamas jis nesusimąsto, kad to išmoko mano klasėje, bet juk svarbu tai, kad jis moka.

Kaip manot, kodėl jus išrinko Metų mokytoju?

Čia jau vaikų klausti reikėtų, ne manęs.

O jūs kaip manot?

Gal todėl, kad pats elgiuosi kaip vaikas.

Ir kodėl gi jūs taip elgiatės?

O šiaip sau, nenoriu užaugt.

Tai vis tiek kažkada užaugsit?

Jau nebe, mano kraujyje tas vaikiškumas, jau gal vėlu užaugti.

Ko gyvenime labiausiai norėtumėte?

Norėčiau, kad viso pasaulio vaikai, net kaip fizikas galėčiau pasakyti, visos visatos vaikai būtų sotūs ir laimingi. Ir jeigu būtų mano valia, tai visame pasauly-

je būtų taika.

Jūs taip optimistiškai ir linksmi žiūrite į gyvenimą. Gal jums kažkas padeda taip gyventi?

Taip, ir labai noriu padėkoti savo artimiesiems žmonėms, draugams, kolegoms, padedantiems man dirbti, kilti ir ugdyti. Taip pat dėkingas ir tiems, kurie bando trukdyti – opozicionieriams, instancijoms ir panašiai. Jie neleidžia atsipalaiduoti ir verčia vis geriau ir geriau dirbti.

Štai toks tas Rimantas Damaška, paprastas, linksmas ir šmaikštus. Visą pokalbį nuo jo veido nedingo šypseną. Ne veltui interviu metu sakė, kad jis elgiasi kaip vaikas. Pradėjus jį kalbinti buvo užsispyręs, kaip mažas vaikas, kuriam mama neduoda saldainio, ir į visus klausimus atsakinėjo „patiko“, „ne“, krizeno ir nieko daugiau. Tačiau paskui kažkaip pavyko susitarti ir mokytojas prašneko, bet iš jo atsakymų niekur nepradingo juokas bei gera nuotaika. Drįstu teigti, kad tuo jis ir patinka visiems mokiniams.

Kalbino
Valda MAKUSKAITĖ (4gA kl.)

MINIATIūros

Lapelis

Siaurą apleistą kiemą puošė sukriošęs, tačiau didingas klevas. Jo kuplią viršūnę galėjo matyt pačių tolimiausių namų gyventojai. Aukščiausios šakelės lapelis buvo kaip dievaitis. Jo šlamėjimas, plazdenimas – it pokalbis su kitu pasauliu, su aukščiausiuoju medžių sergėtoju, su virpančiais medžių šakelėse kitais lapeliais.

Šiandien jis pirmą kartą nusileis ant žemės. Ryšys su dangumi nutrūks. Nebebus migdančios lopšinės, kviečiančios ilgam nakties miegui, kol tamsybių skara nutrauks tviskantis rytas...

Tuk-tuk saulytė beldžiasi į langą, prieš tai pasisveikinusi su dangum ir žeme, sušildžiusi orą ir vandenį, atvėrusi akis, pabudusias iš mažyčio sapno - trumpalaikės vizijos.

Kristina IGLIUKAITĖ (4gB kl.)

Ilgesys

Ar galima ilgėtis, ko niekada neturėjai? Taip. Juk mes visada ilgimės, kas buvo malonu mums: gražių atostogų akimirku, gero draugo šalia, pirmosios meilės, artimo žmogaus, nuoširdžios šypsėnos, kuri mus pradžiugintų... Ilgimės, kas niekada nepriklausė mums, kaip vieno paties nuosavybė...

Justina DAŠČIORAITĖ (4gA kl.)

Pasiilgstu aš tavęs

Saulei leidžiantis bei tekant. Tu labai toli... nežinau, ar įstengsiu aš tave pasiekti, bet tikiu- tu grįši ir nustebinsi mane.

Ir vėl tavęs nėra šalia. Pasiilgstu aš tavęs...

Erika KUZMAITĖ (4gA klasė)

Snaigės

Pučia šaltas vėjas ir kviečia snaigės šokiui. Tuojau pat jų baltos, nėrinuotos suknytės pasipučia... Snaigės sukasi ir krenta ant skarotosios spyglių, papuošdamos spindinčiu sidabru.

Ant stalo puošnioje žvakidėje lengvai plevėna žvakė. Laikrodis skaičiuoja paskutines metų minutes.

Nuskamba dūžiai. Vėjas nurimo, snaigių šokis baigėsi - užklojo visą žemę. Bet prašvitus saulei jos spindėdamos lauks, kol vėl vėjas pakvies dar vienam sukuringam šokiui.

Valda MAKauskaitė (4gA kl.)

Nori grįžti atgal

Šiuo metu gimnazijoje vyksta šioks toks sujudimas. Pavasarį iš miestelio į mūsų patalpas bus perkelta biblioteka. Mūsų mažiausieji, pirmokai, laikinai įsikūrė naujame kabinete trečiajame aukšte.

Nedrašiai žengiamo į dar dažais kvėpanti naują kabinetą. Mus su šypsena pasitinka mokytoja Lilia Semionova ir būrys mokinukų. Teiraujamės mokytojos, ką ji galėtų papasakoti apie savo ugdytinius. Ji džiaugiasi, kad pirmokėliai jau susidraugavo, išmoko daugiau kaip pusę abėcėlės ir gali perskaityti nesudėtingus tekstukus. Visi stengiasi gražiai rašyti, skaičiuoja ir atlieka veiksmus su skaičiais iki 20. Klasėje turime advento kalendorių ir kiekvieną

dieną, laukdami Kalėdų, stengiamės būti geresni.

Klausiame, ką jie galvoja apie naujus pasikeitimus, kaip jaučiasi naujoje aplinkoje?

Mokytoja teigia, kad nėra itin patenkinta netikėtais pasikeitimais. Jaučia diskomfortą, vaikai turi sėdėti po tris, nes klasė mažoka, toli valgykla. Vaikai anksčiau jautėsi saugesni.

Mokinukai irgi nesiidžiaugia savo naująja klase, nėra erdvės žaisti. Pasirodo, su nekantrumu visi laukia, kada viskas sugrįš taip kaip buvę.

Tikėkime, jei vaikai bus geri, Kalėdų senelis išpildys visus jų norus ir po Naujųjų metų jie grįš į ankstesnes patalpas.

Airida ir Gytė
KONDRASOVAITĖS
(3gA kl.)

Mokytoja Gražina Makaveckienė su auklėtiniais.

Gytės Kondrašovaitės nuotr.

Smagu, kad esate šalia...

Mokytojas yra šviesos, išminties ir gėrio nešėjas... Mokytojas - tai žmogus, kurį mes prisiminsime visą gyvenimą kaip dalinusių save kitiems, apgaubiantį meile ir dėmesiu... Mokytojas - ne tik mokantis, bet ir užjaučiantis, paguodžiantis, prigludžiantis bei išklausančias...

Kiek daug telpa į žodį - MOKYTOJAS...

Tie mokytojai, kurie dalyką dėstė įdomiai, bendravo su mokiniais, davė naudingų patarimų, ugdė jų savarankiškumą, atskleidė juose glūdinį talentą, visada minimi su meile ir pagarba. Smagu ir mums, kad šalia yra mokytoja Gražina Makaveckienė, artimas žmogus, su kuriuo galima aptarti savo problemas, pasišnekėti, kai būna sunku, pasidžiaugti, kai gera.

Penktoje klasėje mes patekome į Jūsų rankas. Atėjome tokie maži, trokštantys žinių. Norėjome jaustis saugūs, mylimi. Jūs mums kaip antra mama, mus užauginote nuo vaikų iki paauglių. Dabar mes jau vienuoliktokai, dar vieneri metai ir teks atsiseikinti. Jau įprasta, kad Jūs domitės mūsų gyvenimu, pomėgiais, siekiais ir gyvenimo tikslais, o šįkart nutarėme ir apie

Jūs sužinoti šį tą daugiau.

Kiek metų dirbate mūsų mokykloje?

Mokykloje dirbu nuo tada, kai baigiau Vilniaus universiteto Filologijos fakultetą. Šioje mokykloje pradėjau dirbti 1983 metais. Dirbu jau 26 metus. Aš sugrįžau į tą mokyklą, kurią esu baigusi. Tai man didelė garbė bei atsakomybė. Kai aš čia atvažiuoju, mokykloje tebedirbo buvę mano mo-

kytojai.

Kas buvo jūsų auklėtojas?

Mano auklėtojas buvo šviesaus atminimo Vytautas Strioga. Su šiuo žmogumi yra susiję patys šilčiausi prisiminimai. Galbūt dėl to, kad pasirinkau lituanisto kelią, pirmiausia turėčiau būti dėkinga jam. Įsiminė meilė knygai, ypač žavios pamokos, pažintinės kelionės po Lietuvą. Tais laikais, kai

aš pradėjau mokytis, knyga buvo didelis deficitas knygynuose, norint nusipirkti knygą, reikėjo stovėti eilėse.

Kokių įvykių ryškiausiai prisimenate?

Labai šiltai prisimenu savo pirmuosius auklėtinius. Palapinių statymą, buvimą gamtoje, bendravimą prie laužo, keliones, išvykas, viską labai gerai prisimenu.

(Nukelta į 4 psl.)

Pirmokėliai su mokytoja.

Sigitos Šutaitės nuotr.

Smagu, kad esate šalia...

(Atkelta iš 3 psl.)

Kiek esate išleidusi abiturientų laidų, turėjusi auklėtinių?

Dabar yra mano antrieji auklėtiniai, bet laidų esu išleidusi labai daug. Galiu pasidžiaugti tuo, kad nemažai lituanistų yra buvę mano mokiniai. Kartais norisi prisėsti ir suskaičiuoti, kiek mokinių perėjo per šitą kabinetą.

Ar norėtumėte pakeisti profesiją?

Apie tai negalvoju. Nors tai yra nepaprastai sunkus bei daug atsakomybės reikalaujantis darbas, bet šiuo metu aš, tikriausiai, nieko nekeisčiau. Buvimas su vaikais man patinka. Žiūriu į kitus mokytojus, savo kolegas, ir jie atrodo daug jaunesni už kitus bendramžius, kurie dirba visai kitus darbus. Buvimas su vaikais savotiškai įpareigoja būti visą laiką pasitempus.

Ar apie mokytojos darbą svajojote jau vaikystėje?

Ne, absoliučiai nesvajojau. Ir tuo laiku, kad mano šeimoje mokytojas nebuvo populiarus profesija. Įstojau į lituanistiką, nes šitas dalykas man labai sekėsi.

Ar vaikystėje buvote pavyzdinga mokinė?

Tai dabar imti ir prisipažinti? (juo-

kiasi). Aš nežinau, ar būna absoliučiai pavyzdingų mokinių?! Aš netikiu tuo.

Gal turite kažkokį hobį?

Visą laiką nuogaustauju, kad negaliu tiek laiko skirti skaitymui, kiek norėčiau, kad galėčiau paskaityti gerų grožinės literatūros knygų.

Gražaus jubiliejaus proga visų mokinių vardu dėkoju už žinias, rūpestį, meilę, už tai, kad mums padėjot rasti save, išmokėte nepalūžt padarius klaidą. Nuoširdžiausi sveikinimai!

Gytė KONDRASOVAITĖ (3gA kl.)

Bibliotekoje – didžiulis pasirinkimas

Knyga kviečia mus atitrūkti nuo rūpesčių ir darbų, nuo pilkos kasdienybės. Tiesiog būti ir džiaugtis gyvenimu. Skaitydami išmintingiausių pasaulio rašytojų ir mąstytojų žodžius, atgauname ramybę ir pajuntame pasaulio grožį. Knygose randame žodžius apie pasitikėjimą, gerumą, palankumą, vilčių, išvermę - išminties perlus, nušviečiančius ir padrašančius gyvenimo kely. O ką reiškia knyga mūsų gimnazistams, kalbiname bibliotekininkę Rimą SURVILAITĖ.

Gimnazijos bibliotekos vedėja Rima Survilaitė.

Sigitos Šutaitės nuotr.

Kaip patraukiate jaunimą dažniau lankyti bibliotekoje?

Vilioju visokiausiais būdais. Kalbinu, rekomenduoju, siūlau, rengiu parodėles. Anksčiau veikė jaunųjų bibliotekinių būrelis, turėjau bendraminčių. Šiemet, deja, neturim šio užsiėmimo. Kai gauname naujų knygų, atsiranda daugiau skaitytojų ir susidomėjimo. Džiaugiamės gražia tradicija, kuri gyvuoja jau keletą metų. Organizuojame akciją „Padovanok bibliotekai knygą“. Kiekvienos klasės mokiniai nuperka po knygą, kurią padovanoja bibliotekai. Taip dauguma mažiukų po to ieško būtent savos knygtės, kurią patys išrinko iš daugybės siūlomų knygynuose, ji galbūt atrodo įdomesnė ir, žinoma, būna populiari tuo metu. Ateina visi, pasidaro netgi eilė, kas po ko skaitys tą knygutę. Dažnai bibliotekai neprireikia skelbti rekomendacijų – užtenka, kad tarpusavyje moksleiviai pasigiria apie perskaitytas įdomias knygas, ir tuomet ateina, ieško ir prašo padėt surast.

Bibliotekoje didžiulis pasirinkimas: 22 000 knygų, 13 000 vadovėlių. O naujų knygų atsiranda tiek, kiek mes galime nupirkti.

Kurie mūsų gimnazijos moksleiviai susilaukia jūsų didžiausių pagyrų?

Yra vaikų, kurie skaito daug. Bet yra ir tokių,

kurie neskaityt visiškai. Dauguma mūsų gimnazijos mokinių skaito tik tai, ką reikia perskaityti pagal programą. Daug skaito aštuntokės mergaitės, mažai joms nusileidžia ir berniukai. Šaunūs ir pradinukai, ypač antrojai.

Kaip manote, ar nepasikeis lankomumas, kai mūsų mokykloje įsikurs miesto biblioteka, o galbūt bus geriau?

Manau, jog tikrai niekas nesikeis. Mes iki šiol bendradarbiavome su miesto biblioteka. Jei mokinys neranda ko reikia mokyklos bibliotekoje, rekomenduojame eiti į miesto biblioteką. Tėn galima ir užsisakyti knygas iš kitų bibliotekų. Kai čia, vietoj, manau, bus patogiau.

Ar ir bibliotekininkai kaip ir mokytojai važiuoja į seminarus, susirinkimus ir panašiai?

Be abejo, dažnai susitinkame su kolegomis rajono metodinėje grupėje, dalyvaujame seminaruose, organizuojamuose Zarasų viešojoje bibliotekoje, buvome svečiuose Anykščiuose, Ignalinoje, Visagine. Daug išpūdžių ir patirties pasisėmėme apsilankę Latvijoje pas Kraslavo miestelio koleges. Į Vilnių važiauvau mokyti dirbti su duomenų baze MOBIS - nauja sistema. Kaip parduotuvėse prekės yra nuskaitomos kasose, lygiai taip pat planuojama daryti ir bibliotekose. Būtų daug pa-

prasčiau ieškant knygų, būtų aišku, kas ir kada knygą paėmė ir kada turi ją gražinti. Ateina laikas, kai knyga bus išduodama, pasitelkus naujausias informacines technologijas.

Ar vyksta konkursai bibliotekoje?

Renkame skaitomiausių knygų penketuką. Surengėme apklausą 5-8 kl. moksleiviams „Mano skaitanti šeima“. Bandome išsiaiškinti priežastis, kodėl skaitoma mažiau. Paaiškėja, kad priežasčių būna ir šeimoje. Jei rečiau šeimos nariai paima knygą į rankas, tai taip elgiasi ir jų atžalos. Už vaikų aktyvų dalyvavimą URATC surengtame konkurse buvo atvežtas terminalas, tuomet buvo labai didelis sujudimas. Kol jis stovėjo, tol buvo gausu vaikų bibliotekoje.

Ar daug bibliotekai yra dovanotų knygų?

Turime daugiau kaip 2 000 dovanotų knygų. Didžiausią palikimą paliko Vytautas Strioga, buvęs mūsų mokyklos lietuvių kalbos mokytojas. Knygų padovanojo Amerikoje gyvenantis Balys Raugas, Bronius Juodelis. Mus šefuoja Tautos fondas, iš kurio gauname anglų kalba nemažai knygų. Visos dovanotos knygos sudėtos atskirtai. Jas branginame, didžiujamės, kad jų vis daugėja.

Kalbino Sigita ŠUTAITĖ (4gA kl.)

Lituanistikos fakultetas ir Dusetų Kazimiero Būgos gimnazija surengė jubiliejinę konferenciją

Lapkričio 13 d. Lituanistikos fakulteto mokslininkai vyko į jau kasmečiu tapusį renginį, skirtą kalbininkui Kazimierui Būgai paminėti. Šiemet švęstos 130-osios jo gimimo metinės.

Jau penktą kartą fakulteto delegacija vyko į Dusetas: padėjome gėlių prie lituanistikai ir baltistikai daug nusipelnusio Kazimiero Būgos paminklo Dusetų aikštėje, aplankėme išlikusią gimtąją sodybą ir atnaujintą muziejaus ekspoziciją Pažiegeje.

Kazimiero Būgos garbei jo vardu pavadintoje gimnazijoje surengta konferencija „Kalba gimtoji – mūsų savastis“. Pranešimus, susijusius su Kazimiero Būgos veikla, rajono mokytojams skaitė Vilniaus pedagoginio universiteto dėstytojai ir viešnia iš Vilniaus universiteto. Lietuvių kalbos instituto direktorė doc. dr. Jolanta Zabarskaitė trumpai, bet aiškiai, pristatė lietu-

vių kalbos žodynus, kurių pradininkas buvo K. Būga; aptarė fundamentalius mokslo pagrindus padėjusio kalbininko darbų tšos perspektyvas, visuomenės informavimo bei internetinių priėgų galimybes. Prof. habil. dr. Antanas Pakerys, ir pats baigęs Dusetų mokyklą, priminė, kaip taisyklingai kirčiuoti asmenvardžius, skatino domėtis vardu ir pavardžių kilme bei daryba. Pedagogai taip, kaip ir studentai per profesoriaus paskaitas, turėjo atlikti užduotį – taisyklingai sukirčiuoti savo vardą. Lektorė dr. Vilma Zubaitienė pranešimu „K. Būga ir senieji raštai“ vaizdžiai pristatė žodynininko kelią. Kartu su asistente Vilija Janušauskiene, filologams dėstantčia literatūros didaktiką, apsvarstėme savitą aukštaitiškos pasaulėjautos (pa)likimą šiuolaikinėje literatūroje.

Diskusijose dalyvavo Kalbotyros katedros vedėja doc. dr. Regina Rinkauskienė, Fonetikos ir akcento-

logijos laboratorijos vedėja Verutė Mauricaitė, suorganizavusios šaunią išvyką. Už patogią kelionę ir malonų priėmimą dėstytojos ir kiti renginio dalyviai yra dėkingi gimnazijos direktoriui Gintautui Kuzmai, lituanistėms Vandai Normantienei bei Dainorai Biliūnaitei ir Dusetų krašto garbės piliečiui Donatui Čepkui. Padėkos žodžio nusipelno ir gimnazijos mokiniai, parengę išradinę meninę programą – skrydį „Per praeitį į dabartį“ ir padovanoję savo gimnazijos laikraštuką „45 minutės“. Kartu keliavę studentai Laurynas Aržuolaitis ir Ugnė Tamašauskaitė, dar ne taip seniai palikę mokyklą, stebėjosi Dusetų gimnazijos mokinių kūrybingumu ir sugebėjimais, darbščiu mokytojų kolektyvu, gražiu bei prasmingu mokinių ir mokytojų tarpusavio bendradarbiavimu.

Ugnė TAMAŠAUSKAITĖ, VPU studentė